

בית העם שיג ושיח ציוני

Vary Design

יזום והפקת התוכנית: המחלקה לפעילות בתפוצות, תשע"ה עריכה ראשית: גוסטי יהושע ברוורמן, ראשת המחלקה לפעילות בתפוצות איסוף חומרים: ניר כהן, טלי אזולאי, רולו וויינר וענבל בראל כתיבה ועריכה, ריכוז והפקה בפועל: אראלה גורן החוברת הופקה לצרכים חינוכיים פנימיים בלבד

המעוניינים בהפעלת התוכנית ובקבלת פרטים בנושא מתבקשים לפנות למחלקה לפעילות בתפוצות: BeitHaam@wzo.org.il

״קראתי פעם לציונות אידיאל אין סופי, ואני מאמין באמת כי גם לאחר השגת ארצנו, ארץ ישראל..., לא תחדל מלהיות אידיאל. כי בציונות, כפי שאני מבין אותה, כלולה לא רק השאיפה אל כברת ארץ מובטחת כחוק, בשביל עמנו האומלל, אלא גם השאיפה לשלמות מוסרית ורוחנית״...

בנימין זאב הרצל

כ"ט בנובמבר,1947 יום ההצבעה באו"ם על גבולות תוכנית החלוקה, הוא היום בו החל יישום חזונו של בנימין זאב הרצל להשיג עבור עמנו מדינה, "כברת ארץ מובטחת."

בני הו ביל החשב לבנו להו ביום שבו החליטה עצרת האו"ם על סיום המנדט הבריטי והקמת בעוד שבישראל מציינים את המועד כיום שבו החליטה עצרת האו"ם על סיום המנדט הבריטי והקמת שתי מדינות – יהודית וערבית, במטות האו"ם בניו–יורק ובז'נבה מנצלים בשנים האחרונות את המועד הזה, להתכנסויות שבמרכזם הצבעות אנטי ישראליות.

התבטאויות אנטי ישראליות, המערערות על זכות קיומה של מדינת ישראל נשמעות בעוצמות משתנות גם מחוץ לכותלי האו"ם, במקומות שונים בעולם.

במקביל אנו עדים לכך שיש יותר יהודים החיים בתפוצות, בעיקר בקרב הדור הצעיר, הבוחרים לנתק בין זהותם היהודית לקשר כלשהו עם מדינת היהודים– מדינת ישראל. עבור אלה, ישראל הפכה במהלך השנים ממקור לגאווה למקור לנטל, למבוכה ואי נחת. אנו מבקשים לאתגר את השיח הזה אודות היחס למדינת ישראל, באמצעות בחינה עדכנית של אחד המועדים היותר משמעותיים בהיסטוריה של העם היהודי בעת החדשה – "כט בנובמבר".

תוכנית **״בית העם״** פותחה ע״י המחלקה לפעילות בתפוצות, ההסתדרות הציונית העולמית, במטרה לעודד שיג ושיח בנושאים של משמעות הציונות במאה ה–21. האם הושלם החזון הציוני? מה תפקידה של מדינת ישראל עבור החיים מחוצה לה ואיזה חזון יש לכולנו עבורה?

באמצעות מגוון תכנים הכוללים טקסטים מסורתיים ומודרניים, סרטונים, יצירות אומנות, משחקים ועוד, אנו שואפים ליצור דיון תוסס, ביקורתי ועדכני במרכיבי הזהות הציונית במאה ה- 21.

התוכנית מזמינה את משתתפיה לדון בשאלות זהות אישית, דתית ורעיונית, במשמעות העצמאות המדינית של העם היושב בציון ויחסי הגומלין המתקיימים בין היהודים החיים בישראל לבין אלה החיים בתפוצות.

זוהי הזדמנות לכל אחת ואחד, ללא תלות בידע מוקדם, להכיר ללמוד, לחשוב, לדון ולהרהר על משמעות הציונות עבורה/ו. **״בית העם"** מכיל מערך של 12 חוברות פעילות בנושאים שונים.

תוכנית "בית העם" קיימת בעברית, באנגלית, בספרדית ובפורטוגזית ותתורגם לשפות נוספות בהתאם לדרישה. התוכנית מתאימה לגילאים שונים, לצרכים מקומיים ולסוגיות קהילתיות שונות. בנוסף מפיקה המחלקה חומרים חינוכיים לחגים ולמועדים שונים. צוות המחלקה עומד לרשותכם בתכנון קורסים מתמשכים, סמינרים, הנחיה מקצועית והכשרת מנחים מקומיים להנחיית "בית העם". נשמח לקבל הערות ורעיונות שיסייעו לנו להמשיך ולפתח אמצעים להעמקת השיח הציוני. אנו מאחלים לכם חוויה פוריה ומשמעותית.

גוסטי יהושע ברוורמן, ראשת המחלקה לפעילות בתפוצות.

הקול היהודי

זכו<mark>ת</mark>ם של יהודי התפוצות להפעיל את השפעתם על קובעי המדיניות במדינת ישראל

עד כמה להתחשב ביהודי התפוצות?– הרב דר' דניאל הרטמן– (נשיא מכון שלום הרטמן) ynet.co.il **25/7/2010**

״באיזו מידה מדינת ישראל חייבת להתייחס ולהתחשב באמונותיהם, דאגותיהם ודעותיהם של אותם יהודים שאינם חיים בארץ? יהודי ישראל ויהודי התפוצות נמצאים היום בפרשת דרכים שבה כל אחד צריך להחליט אם ברצונו להמשיך לתפקד כחלק מעח אחד.

עבור יהודי התפוצות השאלה המרכזית היא האם הם מוכנים לבצע "קפיצה של נאמנות" ההופכת את המחויבות האיתנה לישראל לחלק מרכזי והכרחי בחיי היהדות המודרניים.

מחויבות זו אינה מובילה להסכמה שבשתיקה, אלא לעיתים דווקא מחייבת ומעודדת התנצחות וביקורת. היא דורשת התחייבות לא לישראל כפי שהיא אמורה להיות, ומוכנות להשקיע ולתרום בהבנייתה של ישראל זו.

ישראל מצידה כבר אינה יכולה לטעון שהיא הכרחית להמשך הקיום היהודי או שהיא בעלת זכויות מיוחדות על יהדות העולם. המשך הקשר בין ישראל ויהדות התפוצות תלוי עתה ביציקת משמעות וחשיבות לקשר זה.

אם ישראל רוצה להוות חלק חשוב בחייהם של יהודי התפוצות היא חייבת "להרוויח" זכות זו, בהיותה מקום אשר בו שולטים הפלורליזם והגיוון הדתי, מקום אשר בו ל"יהדויות" שונות של היהודים יש דריסת רגל ומקום של כבוד.

היא מוכרחה להיות מקום שבו מדיניות החוץ והביטחון הינן מוסריות וניתנות להגנה הן מבחינה פוליטית והן מבחינה מוסרית. היא חייבת להיות מקום אשר בו המחשבה כיצד מדיניות זו או אחרת תשפיע על יהודי התפוצות הינה חלק אינטגראלי משיקולי מערכת קבלת ההחלטות הפוליטית שלה״.

 מדוע "אם ישראל רוצה להוות חלק חשוב בחייהם של יהודי התפוצות היא חייבת "להרוויח" זכות זו"? למה היא אינה יכולה להיות חלק מרכזי בחייהם של יהודי התפוצות ללא "תנאים מוקדמים"?

מתוך מכתב שכתב בינואר 2008 רונלד לאודר, נשיא הקונגרס היהודי העולמי, לראש הממשלה דאז, אהוד אולמרט (לקראת הדיונים הקרבים בנושא עתידה של ירושלים):

״כראש עיר לשעבר של ירושלים ומגן של עיר הקודש, אתה יודע כמה חשובה ירושלים לזהות העם היהודי. עמנו חזר לבירתו העתיקה והקים בה מחדש רוב יהודי. המילים: ״בשנה הבאה בירושלים״, היו על שפתיו של עמנו בימיו החשוכים ביותר וברגעיו המאושרים. כפי שאתה יודע, ירושלים היא ליבתה של הזהות היהודית.

ירושלים הייתה הן בירתה של ישראל והן בירתו של העם היהודי כולו במשך 3,000 שנים. על אף ההכרה בזכויותיה של ישראל כמדינה ריבונית, לא יעלה על הדעת שייערך שינוי במעמדה של העיר הקדושה בלי להעניק לעם היהודי כולו קול בהחלטה"!

תשובתו של פרופ׳ שלמה אבינרי, החוג למדע המדינה באונ׳ העברית, למכתבו של רונלד לאודר:

מר לאודר היקר,

הנני מגיב למכתבך הפתוח לראש הממשלה מר אולמרט בנושא ירושלים, שבו הבעת את חששם של יהודים בכל העולם לגבי עתידה של בירת ישראל...

הסוגיה הערכית היא פשוטה מאוד: מדוע יש לתת ל"כלל העם היהודי" משקל רק ביחס להחלטה זו הנוגעת לעתיד של ישראל? מדוע שלא ישתתף בכל מחלוקת שעלולה להשפיע על החיים, על המצב ועל הרגשות של יהודים מחוץ לישראל?

מעבר לכך, כל שטחה של ירושלים נמצא כיום תחת שלטון ישראלי כתוצאה ממלחמת ששת הימים. האם היה צריך להתייעץ עם "כלל העם היהודי" על יציאת ישראל למלחמה? והאם זה צריך להיות המצב גם בעתיד?

מה נותן לך את הזכות המוסרית להשתתף בהחלטות על התוצאות האולטימטיביות של המלחמה? כוח ללא אחריות הינו בלתי מוסרי.

על קולם של יהודי התפוצות להישמע ועל ישראל להתחשב בו ברצינות. אך זוהי מהות של מהפכה שהקמתה של מדינת ישראל חוללה בחיים היהודים – בישראל ליהודים יש כוח ריבוני. כוח זה מתקיים רק באלה שחיים בישראל, שחולקים בנטל האזרחות באמצעות תשלום מיסים ושירות בצבא, ושיהיו חייבים לחיות עם התוצאות של ההחלטות הריבוניות שלהם.

אלה מכם בתפוצות שמרגישים מעורבות רגשית עמוקה בנוגע לסוגיות הללו – תמיד הייתם חופשיים להצטרף אלינו כאן, בארץ החופשית של היהודים. אני מכבד את בחירתכם שלא לחיות בישראל, אך בחירה זו מחייבת אתכם להבין שאינכם חלק מהריבונות של העם היהודי כפי שהיא מתגלמת בישראל. אי אפשר ליהנות משני העולמות."

עמיות יהודית בין עם לאדם

אל תקרא לי עם מילים ולחן: שלום חנוך יהוד

אם אתה עובר אצלנו בשכונה תראה שם על הקיר כתובת ישנה "ישמור אותי האל מפני האמונה"

אין שום עם סגולה יש רק יחידים לא כולם טיפשים ולא כולם מודים אלה יהודים ואלה יהודים אדם נשאר אדם, אל תקרא לי עם.

https://www.youtube.com/watch?v=s-dK5EgB6Ew

היהודים יהודה עמיחי

לפני זמן מה פגשתי אישה יפה שסבה עשה לי ברית מילה זמן רב לפני שנולדה. אמרתי לה, את לא מכירה אותי ואני לא מכיר אותך, אבל אנחנו העם היהודי, סבך המת ואני הנימול ואת הנכדה היפה. זהובת שיער: אנחנו העם היהודי

- 1. מה את/ה מרגיש/ה ביחס לשורתו של חנוך: "אין שום עם סגולה יש רק יחידים"?
- 2. לעומתו כותב עמיחי– "את לא מכירה אותי ואני לא מכיר אותך, אבל אנחנו העם היהודי". האם יש מרכיבים שהופכים את היהודים באשר הם לבני עם אחד? מהם? ומה המשמעות של היות עם? האם זה מחייב?/ מזכה? מה?
- 3. ״אדם נשאר אדם״,״יש רק יחידים״, היכן את/ה ממקם/ת. את עצמך ברצף שבין עם לבין אדם?

הקול הישראלי זכותם של ישראלים השוהים בתפוצות להצביע ררחירות לכנסת ישראל

החוק הקיים בישראל היום מתיר הצבעה לישראלים בחו"ל בתנאים מסוימים בלבד. העולם משתנה. במציאות הגלובאלית המאפיינת את תחילת המאה ה-21, יש הטוענים כי הגיע הזמן לבחינה מחודשת של חוק זה:

מדרון ההצבעה החלקלק– פרופ' שלמה אבינרי– עתון הארץ– 24.04.2012 ״איש אינו מעז היום להציע לתת באופן גורף זכות הצבעה לכנסת למאות אלפי הישראלים המתגוררים בחו"ל. הכל מבינים, כי צעד כזה הוא לא דמוקרטי ולא ציוני. לא דמוקרטי, כי תינתן בכך זכות השתתפות בהכרעות פוליטיות למי שלא יישא בתוצאות. לא ציוני, . כי הדבר יטשטש את ההבדל המשמעותי בין ישראל לתפוצות וייתן לגיטימציה לירידה מן הארץ.

עתה מוצע משהו צנוע יותר: לתת זכות הצבעה רק לישראלים השוהים בחו"ל פחות מארבע שנים, וגם לחייב אותם להצהיר שבכוונתם לשוב ארצה. במציאות המצב מורכב יותר:

> מה פירוש פרק הזמן "ארבע שנים"? האם מאז עזב הישראלי את הארץ לראשונה, או מאז ביקר בה באחרונה? ומה משמעות ההצהרה "שבכוונתם לשוב ארצה". האם יש מנגנון שיבדוק זאת?

זו פשוט זריית חול בעיניים. ומעבר לכך, הרי בתוך עמנו אנו יושבים, וברור כי אחרי שהסכר נפרץ נמצא את עצמנו במדרון חלקלק. יש לשער, שעוד כמה שנים יהיה אולי מי שיציע, כי די בהוכחת ״זיקה לארץ״ – ביקורים, או אולי החזקה בנכס נדל״ן (למשל, דירה מושכרת). הרי אין קץ ליצירתיות המוח היהודי הממציא לנו פטנטים..

> קיצורו של דבר- כל שינוי במצב הנוכחי, אפילו מזערי, פוגע בצדק, בדמוקרטיה ובציונות".

1. מה עומד ביסוד השוני בין פרופ' אבינרי לבן עטר? מהו עמוד התווך הערכי העומד בפני כל אחד מהם, ועם איזה מהם קל לֹך יותר להזדהות? מדוע? האם ייתכן ששניהם צודקים? ואם כן, האם וכיצד ניתן ליישב את המחלוקת? 2. האם לדעתך יש להפריד בסוגיית ההשפעה על מדיניות ממשלת ישראל, בין יהודים שנולדו בחו"ל לבין ישראלים שהיגרו לחו"ל? מדוע?

תנו לישראלים בחו"ל להצביע– משה בן עטר לשעבר מנכ"ל המועצה הציונית בישראל, עתון "הארץ" 16.04.2012

"ממחקר שהזמנו התברר כי 84 מדינות בעולם המערבי מעניקות זכות הצבעה לאזרחיהן השוהים מחוץ לגבולות ארצם. זכות ההצבעה צריכה להיות מוקנית ללא הבדל דת ומתוך שוויון מלא, כאמור במגילת העצמאות. מדיניות זו מצביעה על רצונה של המדינה לקרב את אזרחיה למולדתם, להשקיע מאמצים בהידוק הקשר של הישראלים עם החברה והמדינה ולפעול כך שבעתיד הם ישובו הביתה.

מספרם של הישראלים החיים בחו"ל גדל והולך ומדינת ישראל אינה יכולה עוד להתעלם מן הצורך לבחון מחדש את יחסיה עם אוכלוסייה חשובה זו. שימור זיקתה למדינה צריך לעמוד במרכז כל מדיניות שתעוצב בעתיד. זכות ההצבעה היא חלק משימור הזיקה.

זוהי קריאה אל הישראלים שהם חלק מאתנו ואנו רוצים בזיקתם אלינו, ובחיזוק הקשר של ילדיהם לישראל. מדובר, להערכתי, בכמה עשרות אלפים, שרבים מהם שירתו בצה"ל ויצאו לעשות קריירה בחו"ל משום שהתקשו למצוא עבודה בישראל במציאות שמכתיב השוק הגלובלי."

אין לי ארץ אחרת אהוד מנור- מילים, קורין אלאל- לחן

אין לי ארץ אחרת גם אם אדמתי בוערת רק מילה בעברית חודרת אל עורקיי, אל נשמתי בגוף כואב, בלב רעב כאן הוא ביתי

לא אשתוק, כי ארצי שינתה את פניה לא אוותר לה, להזכיר לה, ואשיר כאן באוזניה עד שתפקח את עיניה

1. בשירו מדבר אהוד מנור על ארץ ישראל. האם גם את/ה מרגיש/ה כמוהו "כי אין לך ארץ אחרת"? מהי ישראל עבורך?

https://www.youtube.com/watch?v=T_EuD1rt44k

2. ״לא אשתוק, כי ארצי שינתה את פניה, לא אוותר לה״. לתפיסתך, מהו השינוי? האם הוא לטובה או לרעה? מה תהי⁄ה מוכן⁄ה לעשות כדי ש״ישראל תפקח את עינייה״? האם מתפקידך לעשות זאת? מתפקידו של מי? למה?

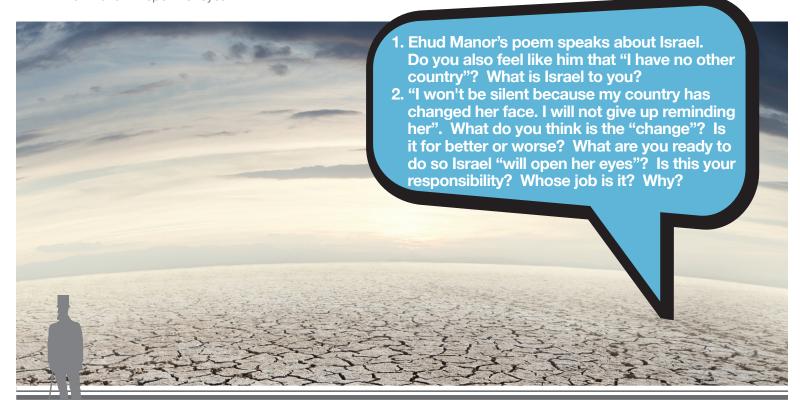
I HAVE NO OTHER COUNTRY / EIN LI ERETZ ACHERET LYRICS: Ehud Manor / MUSIC: Corine Alal

https://www.youtube.com/watch?v=T_EuD1rt44k

I have no other country even if my land is aflame Just a word in Hebrew pierces my veins and my soul -With a painful body, with a hungry heart, Here is my home

I will not stay silent because my country changed her face I will not give up reminding her And sing in her ears until she will open her eyes Ein li eretz acheret
Gam im admati bo'eret
Rak mila be'ivrit
choderet el orkai el nishmati Beguf ko'ev, belev ra'ev
Kan hu beiti --

Lo eshtok ki artzi shinta et paneha Lo avater lehazkir la Ve'ashir kan be'ozneha Ad shetifkach et eineha

"According to a study that we commissioned, scores of Western countries, including the United States and many European nations, extend suffrage to their expatriate citizens, as do many Asian and African countries. (...) The right to vote should be extended to all, irrespective of religion, race or sex, as provided by Israel's Declaration of Independence. Such a policy would show a desire by the state to bring all of its citizens closer to their homeland, to invest an effort in tightening their ties to Israeli society and the state, and to encourage their return in the future.

An increasing number of Israelis live abroad. The state can no longer ignore the need to reexamine its relationship with this important group. Future policy must focus on maintaining their links to the country, and the right to vote is part of this.

This is a call to Israelis who are a part of us. We seek to strengthen their connection, and their children's connection, to Israel; I estimate their number to be in the tens of thousands. Many of them served in the Israel Defense Forces and went abroad because the global economic crisis prevented them from finding work in Israel.

The Voice of Israelis: The right of Israelis living abroad to vote in Knesset elections

The law that is in place today allows Israelis to vote while living abroad only in special circumstances. The world is changing. Globalization, which has characterized the beginning of the 21st century, has led some to claim that it is time to reconsider this law.

Letting expatriates vote - a blow to Israeli Zionism - Prof. Shlomo Avineri - Haaretz - April 24th, 2012

Nobody today would dare propose giving hundreds of thousands of Israelis living abroad the right to vote for the Knesset. Everyone understands that such a step is neither democratic nor Zionist. Undemocratic because it gives the right to take part in political decisions to people who will not bear the consequences. Non-Zionist because it would blur the significant distinction between Israel and the Diaspora and legitimize leaving the country.

A more modest proposal is being made these days - to give the vote only to Israelis who have been abroad less than four years, providing they declare their intent to return to Israel. In reality, though, the matter is more complicated: (...) What does the period "four years" mean - since the Israeli left the country, or since he last visited? (...) Then there is the issue of the declaration of "intent to return to Israel". Is there any way to verify such intent?

The legislative proposal simply throws sand in the public's eyes. Moreover, since we know how things work here, once the floodgates open we will find ourselves on a slippery slope. In time maybe someone will propose that proof of "affiliation to Israel" suffices - visits, maybe real estate holdings (owning an apartment that is rented out, for example). After all, the imaginative powers of the Jewish genius are limitless.

In brief, (...) any change of the current situation, even minimal, would damage justice, democracy and Zionism.

- 1. What is the underlying difference between Professor Avineri and Ben-Atar's articles? What is the main moral pillar in each of the articles, and which one is easier for you to identify with? Why? Is it possible that both are correct? If so, how can this dispute be resolved?
- 2. In your opinion, is it important to differentiate between Jews who were born outside of Israel, and Israelis who emigrated overseas, with respect to the type of their influence on the Israeli government? Why?

Jewish Peoplehood: Between Man and People

Don't Call Me a People Lyrics and Music: Shalom Hanoch

If you pass through our neighborhood You'll see there on the wall an old graffito "May the Lord save me from Faith" There is no Chosen People There are only individuals Not everyone is stupid and not everyone admits

They are Jews, and they are Jews A man remains a man Don't call me a People.
(...)

http://www.youtube.com/watch?v=0Le2uuLQkNI

The Jews Yehuda Amichai

Some time ago, I met a beautiful woman Whose grandfather performed my circumcision Long before she was born. I told her, You don't know me and I don't know you But we are the Jewish people, Your dead grandfather and I the circumcised and you the beautiful granddaughter With golden hair: We are the Jewish people.

- 1. How do you feel about the part in Hanoch's song: "There is no Chosen People. There are only individuals"?
- 2. In contrast, Amichai writes, "You don't know me and I don't know you, but we are the Jewish people". Are there elements that make Jews "one people"? What are they? What is the meaning of being a "people"? What does it require? What does it provide? What else?
- 3. "A man remains a man", and "There are only individuals", Where do you see yourself on the spectrum between being a "people" and an "individual".

- 1. Do you agree with Mr. Ron Lauder or Prof. Shlomo Avineri? Why?
- 2. Both Avineri and Hartman raise the issue of morality.
  - Do you agree with Avineri's claim that "power without responsibility is immoral and unconscionable"?
  - Do you agree with Hartman's claim, that "if Israel wants to have an essential part in Jewish life in the Diaspora, it must be a place where our policies are morally (...) defensible"?
  - Who can determine what is moral? What is moral in your eyes? According to Avineri, what will make the Jewish Diaspora to be moral? According to Hartman, what will make the State of Israel moral?
- 3. Avineri asks, "why should "the Jewish people as a whole" have a voice only in the decision regarding the future of Jerusalem"? Why shouldn't "the Jewish people as a whole" also have a voice in deciding issues of state and religion in Israel? What about the question of "who is a Jew"? Do you think the Jewish Diaspora should have a voice only on certain issues? Which issues? What are your guiding lines when answering these questions?
- 4. Try to think of a way where the Jewish Diaspora can influence Israeli policy in a way that will satisfy both sides?

Excerpts from an open letter from **Ronald S. Lauder**, President of the World Jewish Congress, to **Ehud Olmert**, Prime Minister of Israel and former Mayor of Jerusalem - January 8, 2008 (prior to imminent discussions on the future of Jerusalem):

"As a former Mayor of Jerusalem and defender of the Holy City you know how important Jerusalem is to the identity of the Jewish people. Our people streamed back to their ancient capital, re-establishing their majority here. (...) The words, "Next year in Jerusalem," were on the lips of our people in the darkest days of our recent history and at our most joyous moments as well. As you know Jerusalem is at the core of Jewish identity. (...) Jerusalem has been both the capital of Israel and the capital of the entire Jewish people for 3,000 years. While recognizing Israel's inherent prerogatives as a sovereign state, it is inconceivable that any changes in the status of our Holy City will be implemented without giving the Jewish people, as a whole, a voice in the decision!"

Shlomo Avineri, Professor of Political Science at the Hebrew University of Jerusalem, responds to **Ronald Lauder**: Who constitutes 'the Jewish people as a whole' and what does Israeli sovereignty really mean? Jerusalem Post, January 13th, 2008

Dear Mr. Lauder,

I am responding to your open letter to Prime Minister Olmert on the issue of Jerusalem, in which you expressed the concern of Jews everywhere about the future of Israel's capital.

(...) The normative issue is very simple: Why should "the Jewish people as a whole" have a voice only in this decision regarding the future of Israel? (...) Why shouldn't it participate in every controversy which may affect the life, status and feeling of Jews outside of Israel?

MOREOVER, all of Jerusalem is now under Israeli rule as the consequence of the Six Day War. Should "the Jewish people as a whole" have been consulted before Israel decided to go to war, and should this be the case in future? (...) What gives you the moral right to participate in the decision about the ultimate outcome of war? Power without responsibility is immoral and unconscionable.

The voice of Diaspora Jews should be heard and seriously considered by Israel. But it is the essence of the revolution which the establishment of Israel brought about in Jewish life that in Israel Jews now have sovereign power. This power resides only in those who live here, share the burden of citizenship by paying taxes and serving in the army, and will have to live with the consequences of their sovereign decisions.

Those of you in the Diaspora who feel so strongly about these issues have always been free to join us here, in the free land of the Jews. I respect your choice not to live in Israel; but this choice entails you to realize that you are not part of the sovereignty of the Jewish people as incarnated in Israel. You can't have it both ways.

The Jewish Voice: The right of Diaspora Jewry to exert their influence on policy-makers in Israel

Taking Jewish Diaspora into consideration: To what extent? - Rabbi Dr. Donniel Hartman (President of the Hartman Institute in Jerusalem) - July 19th, 2010

"To what extent must Israel take into account the beliefs, concerns, and ideologies of those who do not live in Israel? (...) Israel and world Jewry today are at a crossroads in which each (...) has to decide whether we are going to continue to function as (...) a part of one nation and one people (...).

For world Jewry, the key question is (...) whether they are willing to take a leap of loyalty in which their commitment to Israel as a critical and essential part of their modern Jewish lives is strong and secure.

Such a commitment, far from demanding agreement, in fact encourages debate and criticism. It requires a commitment to Israel not as it is, but as it ought to be, and a willingness to invest in creating such an Israel.

(...) Israel, as the homeland of the Jewish people, can no longer claim a self- evident, essentialist argument for its necessity for the future of Jewish survival, or for that matter its birthright as the leader of world Jewry and world Judaism. The future of the relationship between Israel and world Jewry is not dependent on claims of necessity but rather of meaning and importance. (...) If Israel is to have a role in their lives, it must earn it. To earn it, Israel must be a place where religious pluralism and diversity reign.

It must be a place where the various Judaisms of the Jews have footholds and a place of respect. It must be a place where our foreign and military policies are morally and Jewishly defensible. It must be a place where the impact of our

policies on world Jewry is an integral part of our political deliberations."

- 1. Hartman writes: "The future of the relationship between Israel and world Jewry is dependent on claims of meaning and importance." What meaning and commitment do you think should be infused in order to maintain and even strengthen the relationship between Israel and the Diaspora?
- 2. Do you agree with Donniel Hartman's opinion that the Israeli government needs to consider the impact of its decisions on Diaspora Jewry?

  Why?
- 3. Why 'If Israel is to have a role in the lives of Diaspora Jewry, it must earn it'? Why can it not be a part of the lives of Diaspora Jewry without "prior conditions"?

Concept & Development: Department for Diaspora Activities, WZO

Main Editor: Gusti Yehoshua Braverman

Collection of materials: Rodrigo Weiner, Tali Azulay, Nir Cohen & Inbal Barel

Wiriting and editing: Erella Goren

This booklet is for internal educational use only

If you are interested in using the "Beit Ha'am" program please contact the Department for Diaspora activities at: BeitHaam@wzo.org.il

"I have called Zionism once as an endless ideal, and I truly believe that even after we gain our land, Eretz Yisrael, it will not cease to be an ideal; for Zionism as I see it incorporates not only the aspiration to a plot of a promised land for our miserable people, but also an aspiration for a moral and spiritual wholeness."

Herzl, Theodore, Bifnei Am VeOlam

On Kaf-Tet Be'November (November 29th), 1947, the UN General Assembly voted on and passed Resolution 181, the UN Partition Plan for Palestine. This day signifies the beginning of the implementation of Theodor Herzl's vision for securing a country for the Jewish people, "a plot of promised land."

Today in Israel, Kaf-Tet Be'November commemorates the UN General Assembly's decision to end the British Mandate, and to establish two states in that territory - one Jewish and one Arab. Ironically, although the UN voted Israel into existence, this date is often used to hold anti-Israel votes and resolutions at the UN headquarters in both New York and Geneva.

Anti-Israel rhetoric, undermining the very right of Israel to exist, is also heard in varying settings around the world. This criticism comes from Jews and non-Jews alike. Increasingly, there are more Jews in the diaspora, especially amongst the younger generation, who choose to ignore or sever the connection between their Jewish identity and the Jewish State – the State of Israel. Over the years their relationship to Israel has

changed from being a source of pride to one that causes them embarrassment and discomfort.

We seek to challenge the negative discourse on Israel, through the examination of one of the most significant dates in the history of the Jewish people in modern times - "Kaf-Tet Be'November".

The **Beit Ha'am** program was developed by the World Zionist Organization's Department for Diaspora Activities with the intention of encouraging dialogue about the meaning of Zionism in the 21st century, whether the Zionist vision has been accomplished, and what is the role of the State of Israel for those who live abroad, and what is the shared vision. By using diverse content, including traditional and modern texts, movie clips, works of art, games, etc. We wish to promote a vibrant, critical, and relevant discussion concerning elements of Zionist identity in the 21st century.

The program invites its participants to discuss questions regarding personal, religious and philosophical identity, and to explore the meaning of political independence for the people living in Zion, and the reciprocal relationship between Jews who live in Israel and those who live in the Diaspora. This is an opportunity for everyone, regardless of prior knowledge, to learn, think, discuss, contemplate, and become familiar with what Zionism means to him or her.

"Beit Ha'am" contains 12 different activity booklets on different subjects. The Beit Ha'am program currently exists in Hebrew, English, Spanish and Portuguese, and can be translated into other languages upon request. The program is suitable for a range of ages and variety of local needs and different communal issues. In addition, the Department produces educational materials for special dates and holidays. The staff members of the Department for Diaspora Activities are at your service for assisting you in planning seminars, long term courses, training local Beit Ha'am facilitators and group leaders, as well as providing professional facilitators for your community. We will be happy to receive feedback, comments and ideas that may help us continue to further develop tools to enhance the Zionist narrative.

We wish you a fruitful and meaningful experience,

Gusti Yehoshua Braverman, Head of the Department for Diaspora Activities

Beit Ha'am

Z-Talks בית העם

שיג ושיח ציוני

